

Regionale Klachtencommissie Wvggz Limburg

Klacht	:	RKMO 22.036
Wet	:	Wet verplichte geestelijke gezondheidszorg (Wvggz)
Instelling	:	Mondriaan
Datum binnenkomst klacht	:	22 november 2022
Datum hoorzitting	:	6 december 2022
Einde termijn	:	20 december 2022

De Regionale Klachtencommissie Wvggz Limburg heeft zich beraden over de klachten van de heer X., hierna te noemen klager, aan wie ten tijde van het indienen van de klachten op grond van een zorgmachtiging zorg werd verleend door Mondriaan.

De klachten zijn gericht tegen de zorgverantwoordelijke, de heer Y. (psychiater), en de heer Z. (verpleegkundig specialist), hierna tezamen te noemen verweerders.

1 PROCEDURE

De klachtencommissie heeft op 22 november 2022 een klaagschrift, gedateerd 21 november 2022 en inhoudende twee Wvggz-klachten, ontvangen. Daarnaast heeft klager een schorsingsverzoek en een verzoek tot schadevergoeding ingediend. Het schorsingsverzoek is door klager nog dezelfde dag ingetrokken.

Het secretariaat van de afdeling heeft op 22 november 2022 een aantal stukken aan de klachtencommissie gestuurd.

De heer A. (aios) heeft de klachtencommissie op 1 december 2022, mede namens de verpleegkundig specialist, een verweerschrift met aanvullende stukken doen toekomen.

De hoorzitting heeft op 6 december 2022 plaatsgevonden op locatie Vijverdal te Maastricht. Bij die gelegenheid hebben beide partijen, ieder voor zich, hun standpunten toegelicht.

1.1 TERMIJN

Het klaagschrift bevat klachten als omschreven in artikel 10:3 Wvggz en deze klachten hebben betrekking op een beslissing waarvan het gevolg niet meer actueel is, zodat de klachtencommissie, uitgaande van de datum van ontvangst, gehouden is binnen 4 weken na ontvangst van de klachten schriftelijk een uitspraak te doen ten aanzien van de klachten, te weten uiterlijk op 20 december 2022.

2 KLACHTEN

- 1 Klager maakt bezwaar tegen de beslissing van de zorgverantwoordelijke beperkingen aan te brengen in de vrijheid het eigen leven in te richten, waarbij de mobiele telefoon van klager voor een bepaalde tijd is ingenomen in het kader van de verplichte zorg.
- 2 Klager maakt bezwaar tegen de beslissing van de zorgverantwoordelijke beperkingen aan te brengen in de vrijheid het eigen leven in te richten, waarbij klager alleen onder toezicht mocht telefoneren in het kader van de verplichte zorg.

Klager verzoekt de klachtencommissie om vergoeding van de schade die hij als gevolg van de genomen maatregelen heeft geleden, bij gegrondverklaring van (een van) zijn klachten.

3 FEITEN

- Klager is sinds 2008 bekend met psychische klachten die gaandeweg steeds progressiever zijn geworden. Hij is diverse keren opgenomen geweest.

- De Rechtbank Limburg heeft op 26 oktober 2022 een zorgmachtiging ten behoeve van klager verleend voor de duur van 1 jaar. Het aanbrengen van beperkingen in de vrijheid het eigen leven in te richten is als vorm van verplichte zorg opgenomen.
- Klager is op 10 november 2022 op verzoek van een centrum voor forensische psychiatrie opgenomen op een gesloten afdeling bij Mondriaan op basis van een zorgmachtiging. Daarvoor werd klager ambulante behandeld bij het centrum voor forensische psychiatrie te Maastricht.
- Klager is op 10 november 2022 door de medewerker spoedzorg aangesproken op het gebruik van zijn mobiele telefoon.
- Op 14 november 2022 is de mobiele telefoon van klager ingenomen. De waarnemend zorgverantwoordelijke heeft dezelfde dag een formulier "Informatie aan betrokkene over beslissing zorgverantwoordelijke tot het verlenen van verplichte zorg (art. 8:9 lid 1 en 2 Wvggz)" uitgeschreven waarna dit aan klager is uitgereikt. Op het formulier is de eerdergenoemde maatregel als te verlenen vormen van verplichte zorg aangekruist.
- Op 21 november 2022 heeft klager zijn mobiele telefoon teruggekregen en werd het hem toegestaan zonder toezicht van zijn telefoon gebruik te maken.
- Klager heeft een mentor en een bewindvoerder.

4 STANDPUNTEN VAN PARTIJEN

4.1 STANDPUNT KLAGER

Het standpunt van klager komt, samengevat, neer op het volgende.

Klager is het niet eens met de inname van zijn mobiele telefoon. Daardoor kan hij zijn vriendin niet bellen. Klager vindt dit des te bezwaarlijk daar zijn vriendin niet via de afdelingstelefoon contact met hem mag opnemen.

De verpleging zou op 13 november 2022 hebben vastgesteld dat klager op de afdeling filmopnames heeft gemaakt. Een verpleger heeft daarop de telefoon van klager onderzocht en leeggemaakt. Volgens klager waren hierop geen beelden of opnames van de afdeling te zien. Klager heeft toen zelf een stickertje over de camera geplakt, zodat duidelijk was dat hij niet kon filmen. Hij zegt dat er één pikante foto van zijn vriendin op zijn mobiele telefoon stond, maar volgens klager is dat het enige pikante beeld dat erop stond en dit heeft hij aan niemand laten zien.

Op 15 november 2022 heeft de patiëntenvertrouwenspersoon, na overleg met klager, verzocht of klager als tussenoplossing onder toezicht contact mocht onderhouden met zijn vriendin, hetgeen werd toegestaan. Echter, voor klager was dit op dat moment een keuze uit twee kwaden.

Klager heeft op vrijdag 18 november 2022 zijn mobiele telefoon teruggekregen, maar moest deze na 1,5 uur weer inleveren omdat hij, volgens de verpleegkundigen, appjes stuurde die niet oké waren. De begeleider van klager had op klagers telefoon gekeken en dit gemeld, maar klager kreeg verder geen uitleg wat bedoeld werd met appjes die niet oké waren en welke appje(s) het betrof. Volgens klager was er geen sprake van appjes met dergelijke inhoud.

Klager is van mening dat er geen sprake is geweest van ernstig nadeel dat de voor hem ingrijpende maatregel van inname van zijn mobiele telefoon en het bellen onder toezicht rechtvaardigde. Volgens hem waren daarvoor geen concrete gronden aanwezig. Hij vindt dat hem onrechtvaardige beperkingen zijn opgelegd, gebaseerd op onjuiste feiten. Er was volgens klager helemaal geen sprake van een crisissituatie. Hij is van mening dat er prima met hem was samen te werken. Hij heeft meegewerkt en stond toe dat verplegend personeel zijn telefoon bekeek, om te zien of er met het toestel gefilmd was.

Klager is van mening dat de inname van zijn mobiele telefoon geen enkel doel diende.

Hij kon als gevolg daarvan geen privégesprek voeren met zijn vriendin en ook niet met zijn vader en zijn zoon; dit zorgde voor veel stress en ongenoegen bij hem. Klager mocht als tussenoplossing wel onder begeleiding contact hebben met zijn naasten, maar deze situatie heeft in de visie van klager vervolgens te lang voortgeduurd.

Ook vond klager het vreemd dat hij op vrijdag zijn telefoon na 1,5 uur weer moest inleveren, terwijl er volgens hem niets aan de hand was.

Namens klager brengt de patiëntenvertrouwenspersoon naar voren dat de vraag rijst of de motivering voor de beslissing tot inname van de mobiele telefoon en het onder begeleiding bellen, voldoende concreet is gemaakt naar klager. Voor hem is niet duidelijk wat daadwerkelijk is voorgevallen en op grond waarvan tot deze ingrijpende maatregel is besloten. Uit het informatieformulier en de met hem gevoerde gesprekken heeft hij niet kunnen opmaken hoe de afweging tot stand is gekomen en op basis van welke feiten.

Ter zitting voegt klager hieraan toe dat hij het gevoel heeft dat de beslissing tot inname van zijn mobiele telefoon is genomen naar aanleiding van een voorval met een verpleegkundige. Hij voelt zich "gepiepeld" omdat niet concreet kan worden gemaakt welke appjes fout waren en aan wie hij deze zou hebben gestuurd. Hij heeft niet gefilmd en heeft zijn mobiele telefoon laten controleren. Er is volgens hem niets gevonden.

4.2 STANDPUNT VERWEERDERS

Het standpunt van verweerders komt, samengevat, neer op het volgende.

Klager is bekend met een bipolaire 1 stoornis en opgenomen vanwege een manische decompensatie met dreiging naar partner en ouders, maatschappelijke teloorgang en fysieke uitputting. Momenteel is er sprake van een manisch (rand)psychotisch toestandsbeeld waarbij de aandacht moeilijk te trekken, te richten en te behouden is. Klager heeft geen ziekte-inzicht, het formeel denken is versneld en verhoogd associatief, terwijl de psychomotoriek met momenten is versneld. Klager is continu met zijn mobiele telefoon bezig waarbij hij veelvuldig en non-stop berichten naar verschillende personen stuurt. Zo overbelast hij verschillende mensen uit zijn directe omgeving (partner, ouders, behandelaren). De inhoud van deze berichten zijn negatief, waarbij er ook veel beschuldigingen worden geuit. Deze acties van klager, die voortkomen uit een psychiatrisch toestandsbeeld, schaden hem. Persoonlijke relaties worden onder druk gezet en hierdoor mogelijk ook verbroken.

Het beperken van telefoon- en internetgebruik voldoet volgens verweerders aan de gestelde criteria en is naar hun mening doelmatig. Door de beperking in het gebruik van communicatiemiddelen kan ernstig nadeel (verbreken van en onherstelbare schade aan persoonlijke relaties, alsmede maatschappelijke teloorgang) voorkomen worden. Er kunnen voorts ernstige maatschappelijke nadelen ontstaan zonder deze beperkingen (proportionaliteit). Er is naar de mening van verweerders geen andere mogelijkheid om dit nadeel te voorkomen (subsidiariteit). Volgens verweerders bestaat zonder ingrijpen een zeer hoog risico op ernstige sociaal-maatschappelijke problemen. Zij hebben klager daartegen willen beschermen, mede met het oog op de toekomst.

5 OVERWEGINGEN EN OORDEEL KLACHTENCOMMISSIE

De klachten zijn gebaseerd op artikel 10.3 Wvggz. De klachtencommissie is bevoegd van deze klachten kennis te nemen en klager is ontvankelijk in zijn klachten.

Klager heeft van zijn wettelijke bevoegdheid gebruik gemaakt om op grond van artikel 10.3 Wvggz twee klachten in te dienen met betrekking tot de beslissing van de (waarnemend) zorgverantwoordelijke inzake het aanbrengen van beperkingen in de vrijheid het eigen leven in te richten.

Derhalve zal de klachtencommissie zich moeten uitspreken over deze klachten en dient zij de beslissing van genoemde zorgverantwoordelijke aan de wettelijke criteria te toetsen.

FORMELE TOETSING

Op grond van artikel 8:9 lid 3 Wvggz stelt de zorgverantwoordelijke de beslissing op schrift, voorziet de beslissing van een schriftelijke motivering en stelt de geneesheer-directeur op de hoogte van de

beslissing. De geneesheer-directeur geeft betrokkene, de vertegenwoordiger en de advocaat een afschrift van de beslissing en stelt hen schriftelijk in kennis van de klachtwaardigheid van de beslissing en de mogelijkheid van advies en bijstand door de patiëntenvertrouwenspersoon.

Aan de klacht en het verweerschrift is als bijlage het volgende formulier toegevoegd:

- Informatie aan betrokkene over beslissing zorgverantwoordelijke tot het verlenen van verplichte zorg (art. 8:9 lid 1 en 2 Wvggz) d.d. 14 november 2022.

Op het formulier is vermeld waaruit de verplichte zorg zal bestaan, de gronden die in dezen van toepassing zijn, met bijbehorende motivering. Dat klager het met de gronden en motivering niet eens is, doet daaraan in dit kader niet af. De klachtencommissie zal daarop hierna in een afzonderlijke opmerking terugkomen.

Uit het feit dat klager dit formulier als bijlage bij zijn klacht heeft gevoegd, leidt de klachtencommissie af dat klager door de (waarnemend) zorgverantwoordelijke naar behoren op de hoogte is gesteld van zijn rechten. De klachtencommissie is van oordeel dat daarmee aan het bepaalde in artikel 8:9 lid 3 Wvggz is voldaan.

Wilsbekwaamheid

Ingevolge artikel 8:9 lid 4 Wvggz legt de zorgverantwoordelijke schriftelijk vast in het dossier of betrokkene ter zake van een jegens hem genomen beslissing tot toepassing van verplichte zorg tot een redelijke waardering van zijn belangen in staat is.

Op het formulier "Informatie aan betrokkene over beslissing tot het verlenen van verplichte zorg (art. 8:9 lid 1 en 2 Wvggz)" is aangekruist dat klager niet wilsbekwaam wordt geacht ten aanzien van het desbetreffende besluit en tevens wordt vermeld dat van deze beoordeling een aantekening is gemaakt in klagers dossier. Daarmee wordt, naar het oordeel van de klachtencommissie, voldaan aan het bepaalde in artikel 8:9 lid 4 Wvggz.

Ten aanzien van de door klager aangevochten beslissingen van de (waarnemend) zorgverantwoordelijke tot toepassing van de eerdergenoemde vorm van verplichte zorg overweegt de klachtencommissie voorts als volgt.

Daar de twee klachten, ieder voor zich, betrekking hebben op één beslissing van de (waarnemend) zorgverantwoordelijke, zullen zij hierna gezamenlijk worden behandeld.

TOETSING AAN ERNSTIG NADEEL CRITERIUM

Klager stelt dat de beslissing van genoemde zorgverantwoordelijke op feitelijk onjuiste gronden berust. Hij heeft niet gefilmd met zijn mobiele telefoon, hij heeft geen verkeerde berichten gestuurd en er stond slechts één pikante foto van zijn vriendin op zijn mobiele telefoon.

De klachtencommissie acht de stelling van klager tegenover de gemotiveerde betwisting door verweerders, zoals hierboven weergegeven, niet aannemelijk. Uit hetgeen is vermeld in het zorgplan, het behandelplan, de medische verklaring, de beschikking, het uitgereikte formulier, de rapportages en het verweerschrift, alsmede gelet op de toelichting van de verpleegkundig specialist tijdens de hoorzitting, is, naar het oordeel van de klachtencommissie, genoegzaam gebleken dat er wel degelijk sprake is van een psychische stoornis en ernstig nadeel, met name voor klager zelf, maar ook voor zijn directe omgeving, zoals hierna vermeld.

Uit de stukken komt naar voren dat bij klager sprake is van een bipolaire stoornis, met mogelijk een onderliggende persoonlijkheidsstoornis en eventueel een vorm van autisme. Bij ontregeling blijkt klager de consequenties van zijn handelen niet te overzien en beschikt hij over een beperkt ziektebesef en -inzicht. Hij heeft dan geen overzicht, geen besef van de impact van zijn handelen en is niet meer voor rede vatbaar wegens een manisch toestandsbeeld. Er is bij klager gaandeweg een progressief proces van meer agressie te zien, hetgeen inmiddels heeft geresulteerd in diverse contacten met politie en justitie.

Regionale Klachtencommissie Wvggz Limburg

Op de afdeling telefoneerde klager veelvuldig met zijn vriendin, in verband waarmee er bij de verpleegkundigen signalen binnenkwamen dat dit contact haar (psychisch) zou schaden. Daarnaast hebben verpleegkundigen uit diverse bronnen, met name "van buiten", vernomen dat de berichten die klager aan familie en vrienden stuurde, door de geadresseerden als niet prettig werden ervaren. Ook was er een vermoeden dat klager op de afdeling zou hebben gefilmd en pornografisch materiaal in het bijzijn van medepatiënten zou hebben bekeken. Het aanspreken van klager op zijn gedrag bracht geen verandering hierin.

Bij klager is sprake van ernstig nadeel in de zin van sociale en maatschappelijke teloorgang, alsmede van fysieke uitputting.

Naar het oordeel van de klachtencommissie hebben verweerders, zoals hiervoor overwogen, niet alleen aannemelijk gemaakt dat er een risico bestaat dat klager met name zichzelf maar ook anderen ernstig nadeel berokkent, maar ook dat dit gedrag voortkomt uit zijn psychische stoornis.

Tegenover de ontkenning door klager hebben verweerders, naar het oordeel van de klachtencommissie, ter onderbouwing van hun standpunt voldoende argumenten naar voren gebracht. Op grond daarvan onderschrijft de klachtencommissie de beslissing van verweerders, dat de toegepaste vorm van verplichte zorg in de gegeven situatie noodzakelijk was. Genoemde vorm van verplichte zorg is blijkens de beschikking van de rechtbank Limburg d.d. 26 oktober 2022 toegestaan.

Voorts dient de toegepaste vorm van verplichte zorg te voldoen aan de eisen van effectiviteit, proportionaliteit, subsidiariteit en veiligheid en dient de procedure met de benodigde zorgvuldigheid te zijn gewaarborgd.

TOETSING AAN EFFECTIVITEITSCRITERIUM

Het doel van de behandeling is het stabiliseren van het toestandsbeeld van klager en het laten afnemen van de manisch-psychotische symptomen, waardoor ambulante vervolgbehandeling of behandeling op een niet gesloten afdeling mogelijk is en het ernstig nadeel bij klager wordt afgewend.

De klachtencommissie is van oordeel dat de ingezette vorm van verplichte zorg bij klager effectief was. Door klager te beperken in het gebruik van zijn telefoon werd voorkomen dat dit gebruik hem en zijn naasten op de langere termijn ernstig nadeel zou toebrengen. Mede door zijn toestandsbeeld nam klager immers dagelijks zeer vaak contact op met zijn vriendin, in verband waarmee de verpleging signalen ontving dat de vriendin zich hierdoor psychisch (over)belast voelde. Daarnaast stuurde klager veelvuldig appjes naar familie en vrienden met negatieve teksten. Nadat verpleegkundigen uit diverse bronnen hadden vernomen dat klager op de afdeling tegen de regels in filmde en dat hij pornografisch materiaal bekeek in het bijzijn van medepatiënten, is de mobiele telefoon van klager ingenomen. Volgens de verklaring van verweerders was klager vanuit zijn psychiatrisch toestandsbeeld onvoldoende in staat afspraken omtrent zijn telefoongebruik te maken én na te komen. Zij hebben hem aangesproken op zijn gedrag, maar hij heeft zijn gedrag niet veranderd, waarna zijn telefoon is ingenomen. Weliswaar heeft klager op 18 november 2022 zijn mobiele telefoon teruggekregen, maar er kwamen al snel weer signalen dat klager verkeerde berichten verstuurde, met als gevolg dat zijn telefoon na 1,5 uur weer werd ingenomen.

Klager heeft betwist dat hij zich aan het hem verweten (bel)gedrag heeft schuldig gemaakt. Tegenover de gemotiveerde betwisting door verweerders, welke betwisting wordt onderbouwd door de inhoud van de rapportages waarin ook sprake is van meldingen van buitenaf, acht de klachtencommissie, zoals hiervoor reeds overwogen, het standpunt van klager evenwel niet aannemelijk.

De klachtencommissie is op grond van het bovenstaande van oordeel dat de verplichte zorg die is ingezet effectief was, omdat gebleken is dat op deze wijze het ernstig nadeel voor klager en diens naasten kon worden weggenomen. Daarmee beantwoordt deze aan de eis van effectiviteit.

TOETSING AAN PROPORTIONALITEITSCRITERIUM

De klachtencommissie overweegt dienaangaande als volgt.

Mét verweerders is de klachtencommissie, zoals gezegd, van oordeel dat het toestandsbeeld van klager zodanig was dat zijn gebruik van de mobiele telefoon hem en anderen ernstig nadeel toebracht. Door inname van klagers telefoon is het veroorzaken van verder ernstig nadeel voorkomen. Klager bleef echter niet van contact met zijn vriendin en derden verstoken; hij mocht immers gebruik maken van de afdelingstelefoon, zij het onder toezicht. Klager blijft weliswaar stellig en volhardend in zijn standpunt dat de genomen maatregelen op onjuiste gronden zijn genomen, maar bij klager is sprake, zo blijkt uit de stukken, van een beperkt ziektebesef en –inzicht, waardoor hij de gevolgen van zijn acties voor zichzelf en anderen niet kan overzien. Op grond daarvan gaat de klachtencommissie aan het standpunt van klager voorbij. De klachtencommissie is van oordeel dat het inzetten van de verplichte zorg in de gegeven omstandigheden, zoals hiervoor omschreven, een proportioneel middel was om het ernstig nadeel te doen wegnemen bij klager en derden.

TOETSING AAN SUBSIDIARITEITSCRITERIUM

Bij het inzetten van verplichte zorg dient, indien en voor zover mogelijk, het voor de patiënt minst ingrijpende middel te worden toegepast.

Verweerders hebben naar voren gebracht dat zij klager hebben aangesproken op zijn gedrag en dat met hem is geprobeerd afspraken te maken over het gebruik van zijn mobiele telefoon, maar dat het klager niet lukte zich hieraan te houden. Zo staat vast dat klager op 18 november 2022 zijn telefoon heeft teruggekregen, toen er geen sprake was van psychotische uitspraken van de zijde van klager. Daar de begeleider van klager belde met de boodschap dat klager provocerende berichten verstuurde, is klagers telefoon wegens verkeerd gebruik opnieuw ingenomen. Uit deze gang van zaken maakt de klachtencommissie op dat verweerders getracht hebben klager, zodra dit mogelijk leek, het gebruik van zijn telefoon toe te staan. Het is derhalve aan klager zelf te wijten dat hij zijn telefoon even later weer moest inleveren.

Door de beslissing te nemen tot het aanbrengen van beperkingen is ervoor gezorgd dat klager zichzelf niet benadeelde, in de zin dat hij de relatie met familie en vrienden niet verder onder druk kon zetten door negatieve berichten aan hen te sturen. In deze omstandigheden bleef er voor verweerders, naar het oordeel van de klachtencommissie, niets anders over dan toepassing van de verplichte zorg in de vorm van het aanbrengen van beperkingen het eigen leven in te richten, met name het innemen van klagers mobiele telefoon en het bellen onder toezicht. Verweerders stonden geen andere even effectieve, maar minder ingrijpende middelen ter beschikking om in de gegeven situatie zo goed mogelijk zorg te dragen voor de psychische en fysieke gezondheid van klager en diens omgeving.

Mede gelet op dit laatste is de commissie van oordeel dat daarmee in dezen aan het subsidiariteitsvereiste is voldaan.

TOETSING AAN VEILIGHEIDSCRITERIUM

De klachtencommissie acht aannemelijk dat, zoals hiervoor reeds overwogen, bij het niet inzetten van de genoemde vormen van verplichte zorg, klager zichzelf en anderen zou hebben benadeeld. Verweerders hebben de klachtencommissie ervan overtuigd dat het inzetten van de genoemde vorm van verplichte zorg deze negatieve en voor klager schadelijke ontwikkeling heeft voorkomen. Daarmee is, naar het oordeel van de klachtencommissie, in de gegeven omstandigheden genoegzaam voldaan aan het veiligheidsvereiste.

De klachtencommissie komt, alles overziende, op grond van hetgeen hierboven is overwogen tot het oordeel dat ter zake van de toepassing van verplichte zorg aan alle wettelijke vereisten is voldaan. Dit heeft tot gevolg dat de klachten ongegrond moeten worden verklaard.

OPMERKING TEN OVERVLOEDE

Klager klaagt dat voor hem niet duidelijk was wat precies de aanleiding is geweest voor de beslissing van de (waarnemend) zorgverantwoordelijke zijn mobiele telefoon in te nemen. Er is in de stukken

sprake van ongepast contact met zijn vriendin en van negatieve berichten naar derden, maar klager zegt niet te weten waarop wordt bedoeld. In de rapportage wordt verder niet vermeld welke personen, anders dan zijn vriendin, klager overlast heeft bezorgd en wie, behalve de begeleider c.q. mentor, daarover hebben geklaagd.

De klachtencommissie kan begrip opbrengen voor het standpunt van klager. De rapportage is summier en de appjes waarvan sprake is zijn niet geconcretiseerd, waardoor de inhoud ervan, ook voor de klachtencommissie, moeilijk te verifiëren is. De aanduiding “ongepast” of “negatief” betreft bovendien een subjectief oordeel.

De klachtencommissie wil in dit verband niet onvermeld laten dat de omstandigheid dat er door personen van buiten de instelling, onder wie de mentor, over het belgedrag van klager is geklaagd, in dezen voor haar van doorslaggevend belang is geweest om het standpunt van klager, dat er eigenlijk niets aan de hand was, niet aannemelijk te achten.

Daarnaast wordt er door de patiëntenvertrouwenspersoon namens klager op gewezen dat in de rapportages de namen van de desbetreffende behandelaren en/of verpleegkundigen worden weggehaald en dat alleen de functie van de persoon in kwestie te zien blijft. Mét klager is de klachtencommissie van oordeel dat dit niet bijdraagt aan het verkrijgen van een helder beeld van hetgeen heeft plaatsgevonden en wie daarbij betrokken was/waren, en schept evenmin duidelijkheid omtrent de vraag wie voor de verslaglegging ervan verantwoordelijk kan worden gehouden.

6 SCHADEVERGOEDING

Klager heeft op 21 november 2022 de klachtencommissie verzocht om, bij gegrondverklaring van een van zijn klachten, toekenning van schadevergoeding wegens de schade die hij naar zijn zeggen als gevolg van de inname van zijn telefoon in de periode van 14 tot 21 november 2022 heeft geleden.

Daargelaten de vraag of het aanbrengen van beperkingen het eigen leven in te richten als zodanig als schadeveroorzakende gebeurtenissen aan een verzoek tot schadevergoeding ten grondslag kan worden gelegd, is er in casu geen aanleiding voor het toekennen van schadevergoeding, reeds omdat de klachten ongegrond zullen worden verklaard.

7 BESLISSING

De klachtencommissie:

- verstaat dat het schorsingsverzoek op 22 november 2022 is ingetrokken;
- verklaart beide klachten ongegrond;
- wijst het verzoek om schadevergoeding af.

8 BEROEP

De klachten zijn gebaseerd op artikel 10:3 Wvggz. Dit brengt mede dat betrokkene, de vertegenwoordiger, de zorgaanbieder of een nabestaande van betrokkene door middel van een schriftelijk en gemotiveerd verzoekschrift beroep kan instellen tegen de onderhavige uitspraak van de klachtencommissie bij de Rechtbank Limburg, locatie Maastricht (artikel 10:7 lid 1 Wvggz). De termijn voor het indienen van een verzoekschrift bedraagt zes weken, ingaande op de dag na die waarop de commissie uiterlijk had moeten beslissen dan wel ingaande op de dag waarop de beslissing van de commissie aan klager bekend is gemaakt (artikel 10:7 lid 2 Wvggz).